

fognd, Sønder Tranders og Nørre Tranders (da tilsammen knap 2,000 Indbyggere) senere eventuelt skulde afgives til det paatænkte Embede som Distriktslæge i Aalborg Amts søndenfjordske Distrikt. Dette sidste Embede oprettedes ved allerhøjeste Resolution af 13de Maj 1846, men uden at de 3 Sogne henlagdes dertil. Grunden var formentlig, at det ny Distrikt var særdeles omfattende baade i geografisk Udstrækning — det naar fra Limfjorden til Mariager Fjord, altsaa ca. 4 $\frac{1}{2}$ Mil fra Nord til Syd, og er ca. 3 Mil fra Ost til Vest — og i Henseende til Indbyggerantal (den Gang ca. 14,500 Indbyggere). Nu have de 3 Landsfogne ca. 3,000 Indbyggere og det nævnte tilgrænsende Lægedistrikt ca. 21,000 Indbyggere. Dertil kommer, at Distriktslægen bor i Terndrup, ca. 3 $\frac{1}{4}$ Mil Syd for Aalborg, maalt i lige Linie. Det andet tilstødende Lægedistrikt, Ribe, er endog vokset til 24,000 Indbyggere, og Distriktslægen er bosat ca. 2 $\frac{1}{2}$ Mil fra Aalborg.

Med Hensyn til en Sammenligning med andre Stadslægeembeder for Købstæderne bemærkes, at i alle de Tilfælde, hvor en Stadslæge tillige har Landdistrikt, er han lønnet af Statskassen. Dette er saaledes Tilfældet med Stadslægerne i Korsør, Nakskov, Fredericia, Kolding og Vejle. For de fleste af disse er Landdistriktet ganske vist væsentlig betydeligere, dog ikke for Korsør, hvor dets Indbyggerantal kun er ca. 3,600, ligesom Landdistriktet for Fredericia dog kun omfatter ca. 7,000 Beboere.

Hvad angaar de Købstæder, hvor Stadslægen i Modsatning til Aalborg alene har Købstadsdistrikt, vil det af det følgende ses, dels at der i flere Tilfælde ikke egentlig tilkommer Stadslægen Lønning af Kommunens Kasse, dels at han stedse i ulige højere Grad virker for kommunale Formaal, end det for Aalborg er paatænk.

I Odense (allerhøjeste Resolution af 20de August 1890) refunderes der af Stadslægens Løn, 800 Kr., Kommunen 650 Kr. af en Stiftelse, to Arbejdsanstalter, henholdsvis for Stiftet og Amtet, og Købstædernes og Landjurisdiktionernes Arresthus. Stadslægen skal derhos uden særligt Væderlag yde Lægehjælp til Politiets Personale og forskellige kommunale Funktionærer med Familier og uden Væderlag visitere offentlige Fruentimmer.

I Aarhus (Resolutioner af 9de Juni 1865, 4de November 1878 og 19de Oktober 1891) er der først ved den anden af de nævnte Resolutioner tillagt Stadslægen, som hidtil kun havde oppebaaret Honorarer fra Sygehuset og Hospitalet, egentlig Løn af Kommunekassen, men der paahviler ham en omfattende Fattigpraksis og Lægetilsyn med alderdomsunderstøttede (Byens nordre Del).

I Randers (Resolution af 15de Maj 1891), hvor Stadslægen lønnes af Kommunekassen, har denne at udføre Fattigpraksis, Tilsyn med alderdomsunderstøttede og samtlige øvrige de kommunale Interesser vedrørende Forretninger.

I Helsingør tilkommer der aldeles ikke Stadslægen fast Løn.

Paa Frederiksberg (Resolution af 26de Juli 1895) har den af Kommunen lønede Stadslæge blandt andet Lægetilsyn med Politikorpslet og Brandmandskabet, er Læge ved Epidemihospitalet m. v.

I København endelig, hvor Forholdene (ligesom til Dels paa Frederiksberg) unddrage sig Sammenligning med Købstæderne, har Stadslægen — som det allerede fremgaar af Lov om Københavns kommunale Anliggender af 4de Marts 1857 § 11: „Til Udførelsen af de til den kommunale Forvaltning hørende Forretninger ansættes endvidere en Skoledirektør, en Stadskonduktør, en Stadsingeniør og en Stadslæge“ — omfattende kommunale Forretninger, ligesom han ogsaa efter samme Lovs § 13 vælges af Borgerrepræsentationen. Han indtager i det hele en Særstilling i Landets Medicinaladministration. I sit Forhold til Statsadministrationen maa han snarest sidestilles med det øvrige Lands Høflici.

Det fremgaar formentlig af det saaledes anførte, at der ikke vil kunne blive Spørgsmaal om at udstille de 3 med Aalborg Købstad forbundne Landsfogne fra Stadslægeembedet, og at Ydelsen af et Tilskud af $\frac{5}{8}$ til Lønningen for en Hospitals-, Stads- og Distriktslæge i Aalborg ikke vil medføre Konsekvenser med Hensyn til andre Stadslægers Stilling.